
StudPOL

Навчально-методичні матеріали: студентська газета
Випуск №14 (56)

День вчителя

4 жовтня Україна відзначає професійне свято працівників усіх галузей освіти. Безумовно, людям, які навчають нас день у день, найприємнішим подарунком будуть слова подяки й щирі побажання добра та щастя. Ось які слова адресували викладачам Запорізької політехніки колеги та студенти.

Валентина Миколаївна Зайцева, директор Інституту управління та права:
– Активних студентів і адекватного міністерства освіти. Розумного законами.

Юрій Григорович Полежаєв, викладач іноземних мов:
– Гарного родинного кола, позитиву, наснаги! Талановитих студентів, які надихають. Гідної зарплати та гарного відпочинку! Захоплюючих подорожей!

Борис Цивірко, магістрант спеціальності «журналістика»:
– Довгого різнобарвного життя! Хороших студентів! Найміцнішого здоров'я та фінансового добробуту!

Студенти 1 курсу спеціальності «готельно-ресторанна справа»:
– Міцних нервів, удачі, кохання, наснаги, здоров'я!

Студенти 4 курсу спеціальності «журналістика»:
– Успіху, радості, везіння! Щастя! Більше посмішок! Міцної нервової системи! Зарплати – як у депутатів! Сумлінних і пунктуальних студентів!

Студенти 2 курсу спеціальності «журналістика»:
– Душевної рівноваги! Щоб кожен день був вдалим! Взаєморозуміння з колегами та студентами! Комфортабельних аудиторій! Найшвидшого закінчення карантину! Побільше матеріальних заохочень від розумного керівництва! Краси! Гармонії! Особистого щастя! Кар'єрного зростання! Мати час на самовдосконалення! Цікавого дозвілля!

Про головне

Маю право дихати!

11:00 – субота, Запоріжжя, Майдан Героїв, що перед обласною державною адміністрацією. Організатори мітингу – еко-активістки Олесь Крамаренко, Ірина Пірогова та громадський активіст Денис Тарасов зібрали запоріжців на мітинг, щоб у черговий раз привернути увагу до жахливого стану атмосферного повітря в Запоріжжі. Так історично склалося, що екологічний мітинг став агітаційним майданчиком для ораторів мітингу. І це добре. Адже запоріжці мають нагоду зробити так, щоб вулична політика ввірвалися до кабінетів виконавчої влади не тільки міста Запоріжжя, а й області. Незважаючи на те, що мітинг відбувався без прапорів партій – учасників виборчих перегонів до місцевих органів влади, фактично він став майданчиком для демонстрації ораторських здібностей кандидатів у депутати міської ради, обласної ради та міського голови Запоріжжя; і це є наочним позитивним фактом наявності політичної конкуренції у місті та області. А конкуренція, як відомо, – це позитивно, це шлях до про-

гресу, сталого розвитку суспільства.

За даними національної поліції, на мітинг прийшли 4500 запоріжців. І це не дивно, бо питання чистого повітря у місті є актуальним вже кілька десятиліть. Свою громадську позицію до проблем міста виявили і студенти Запорізької політехніки. Я нарахував десятки знайомих облич – студентів Запорізької політехніки. Це засвідчує відомий факт, що студенти завжди були і є рушійною силою модернізації суспільства.

Незважаючи на свій вихідний день, головний посадовець області – голова Запорізької обласної державної адміністрації Віталій Боговін – не тільки був присутнім на мітингу, а й тримав слово перед присутніми. У мене як учасника мітингу склалося враження, що у запоріжців є перспектива в боротьбі за чисте повітря з промисловими гігантами міста Запоріжжя. Боротьба за чисте запорізьке повітря триває!

Герасін Юрій

«Наша історія стає й вашою історією»

Першого жовтня ректор Національного університету «Запорізька політехніка» Сергій Борисович Беліков привітав першокурсників зі вступом до університету. На жаль, карантинні обмеження не дали змоги влаштувати справжнє свято, тож привітання було розміщено на каналі YouTube та у соціальних мережах.

«Ви вступаєте до вишу у рік 120-річчя Машинки,» – зазначив Сергій Борисович. Ректор наголосив, що цього року 888 студентів вступили на бюджет та майже з 900 студентами підписано контракт на навчання. На першокурсників чекають кращі викладачі, які покликані зробити початковий процес максимально комфортним. А для активного відпочинку до послуг студентів – актовий зал та спортзал, кав'ярня тощо. «Формуйте себе як громадянина, активного учасника нашого суспільства,» – порадив ректор першокурсникам.

Не залишилися обділеними й студенти першого курсу магістратури. Вітаючи їх, Сергій Борисович висловив співчуття тим, кому через коронавірус виш не мав змоги допомогти у підготовці до ЗНО. Та, незважаючи на складнощі, 600 студентів цього року вступили на бюджетну форму навчання до магістратури.

Наостанок ректор «Запорізької політехніки» закликав дотримуватися карантинних норм, берегти своє здоров'я, цінувати кожну мить: «Використовуйте кожну хвилину студентського життя! Товаришуйте! Любіть нашу чудову Батьківщину! Поважайте родину, особливо родину нашого університету! Зі святом!»

4 Перший жіночий форум

Якя скучила за такими емоціям, враженнями! Як мені не вистачало всієї цієї інформації, зустрічей, спілкування й обміну думками! Я в захваті від Першого жіночого форуму в Запоріжжі, проведення якого було ініційовано Запорізькою міською радою і безпосередньо реалізовано під керівництвом начальниці управління туризму департаменту культури і туризму Запорізької міської ради Катерини Сімонової.

Десята ранку, 25 вересня 2020 року, Запоріжжя, Козак-Палац. Дотримано всіх заходів безпеки. Через умови карантину організатори форуму були вимушені обмежити кількість його учасників. (Не більше 200, хоча бажаючих було в рази більше! Саме цей факт викликав чимало обурень і критики тих, хто не зміг потрапити на захід. Ураховуючи таку ситуацію, була забезпечена якісна онлайн трансляція).

Програма Першого жіночого форуму була насиченою – це виступи запрошених спікерок на головній сцені форуму, робота круглого столу, присвяченого гендерним питанням.

Виступи запрошених спікерок – це емоційні вибухи й раціональні думки! Це жінки, імена яких на слуху в усієї країни. Це жінки, які зробили себе самі, досягли успіху і готові ділитися секретами свого зростання й аналізом своїх помилок, жінки, діяльність яких стосується різних сфер життя.

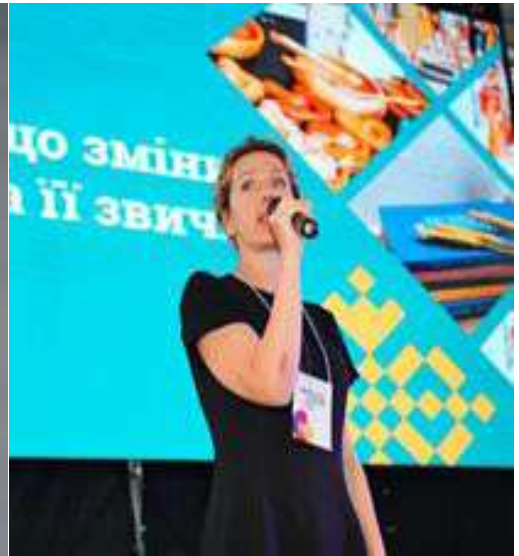
Особливо захопили мене виступи народної артистки України, Героя України Ади Роговцевої і докторки історичних наук, дослідниці жіночої історії Оксани Кісь.

З величезним задоволенням слухала виступи молодих українських жінок, які своїм прикладом довели, що бажання, наполеглива праця – запорука перемог у житті: Аліна Баженова, Олена Борисова, Юлія Савостіна, Валерія Бородіна, Марина Авдєєва, Маша Єфросиніна – успішні бізнеследі, топові фахівчині, медійні персони, самодостатні особистості.

Перший жіночий форум тривав з десятої ранку до сьомої години вечора, але жодної втоми чи відчуття нецікавості не виникало! Грамотна, продумана організація заходу, бажання зробити його комфортним для учасників варта окремої схвальної оцінки. І, звичайно ж, не можу не відзначити позитивну енергетику спікерок і всіх учасниць форуму, їх бажання взаємодіяти і спілкуватися.

Дуже рада, що наша громадська організація «Соціальна взаємодія» активно долучилася до участі в Першому жіночому форумі (Вікторія Погребна, Ганна Скуртул, Анна Кавун і я (Олена Пода). Сподіваюсь, що в м. Запоріжжя стане доброю традицією проведення жіночих форумів такого формату.

Пода Олена

Голос жінки має силу

5

Викладачі та студенти спеціальності «Журналістика» НУ «Запорізька політехніка», як і у 2019 році, у 2020 році стали учасниками Проєкту «Голос жінки має силу 2020», який реалізується за підтримки Інституту міжнародних культурних зв'язків ІФА та Міністерства закордонних справ Федеративної Республіки Німеччина.

П'ять амбасадорок реалізували свої міні-проєкти: «Громадяни і реформи ЖКГ» (Мишина Ірина), «Конфлікт і підліток!» (Романенкова Людмила), «Дозвілля молоді» (Сакун Анна), «Жінка-лідер – це саме ти!» (Дергач Маргарита), «Допомога у скруті» (Липова Наталія).

Було опубліковано понад 500 матеріалів 50 студентів - блогерів на сайті www.mustpost.today, проведено багато цікавих та корисних заходів, це: 10 блог-кафе, 2 тренінги, 5 дебатних клубів, фотовиставка «Мир. Гармонія. Краса», арт-акція «Я роблю громаду яскравою», патріотичний велопробіг «Я – частина України»), спрямовані на розширення можливостей жінок, інтеграцію їх у місцеві громади.

Розповімо про найцікавіші події: 26 червня 2020 р. на скейт-майданчику міста Гуляйполе (Запорізька область) амбасадорка проєкту Анна Сакун провела блог-кафе «Специфіка використання локацій на території міста, «дружніх» для молоді», запропонувала розмалювати улюблене місце молоді. Її основне гасло: «До Дня молоді створимо на стіні скейт-майданчика перший мурал у нашому місті!».

Було оголошено конкурс «Я роблю громаду яскравою», умовою якого було запропонувати майбутній ескіз муралу стіни скейт-парку. Отримавши малюнки від юних мешканців міста, організатори заходу зустрілися із молоддю, яка займається екстремальними видами спорту і найбільше часу проводить у скейт-парку. Молоді люди вибрали малюнки, які найбільше їм сподобалися. Амбасадорка проєкту Анна Сакун та активні вихованці художньої студії «Талант» (ART city Talent) під керівництвом Анни Кочеткової не лише запропонували ідеї, а й взяли активну участь у процесі малювання.

І ось ми маємо результат роботи: під час арт-акції 2–3 липня 2020 року 45 квадратних метрів стіни скейт-парку розмалювано, це 20 годин малювання та фарбування, близько 100 учасників, які долучилися до процесу створення муралу. 24 серпня 2020 року в місті Гуляйполе Запорізької області відбувся патріотичний велопробіг «Я – частина України», присвячений Дню Прапора та Дню Незалежності України. Протяжність маршруту – 6 км, кількість учасників – 50 осіб, фініш – знак «Я люблю Гуляйполе», на якому кожен учасник велопробігу залишив жовто-блакитну стрічку. Один із найцікавіших заходів – фотовиставка «Мир. Гармонія. Краса», яка розпочала роботу 18 вересня 2020 року у Запорізькій обласній універсальній науковій бібліотеці. Вона була присвячена Міжнародному дню миру, що встановлений резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 30 листопада 1982 року і відзначається 21 вересня щорічно. Найкращі роботи студентів представлені у кількох категоріях: фотопейзаж, фотопортрет, фотонатюрморт, вулична фотографія, макрофотографія тощо. Кожна світлина – це репрезентація картини світу сучасної молоді, це уявлення студентів про мир і красу, це пошуки гармонії життя, це застигла яскрава миттєвість. Проєкт дав нові знання, об'єднав молодь, привернув увагу громадськості до вирішення місцевих проблемних соціальних питань на рівні Запорізької громади.

6 Не можете зробити добре - вчіться. Робите добре - вчіться робити краще

Чи є перспективи у друкованих видань? Як вижити журналісту сьогодні? На ці та інші питання відповів практикуючий журналіст. Він не дозволив називати своє ім'я, але його відповіді можуть бути корисні студентам.

- Скільки років в журналістиці?

Майже 13 років був штатним працівником, і близько трьох років просто підробляв.

- Коли було комфортніше працювати в цій сфері: зараз або 10 років тому?

Як подивитися. Зараз набагато важче залучити й утримати увагу споживача. Інформації більше, а часу менше. Конкуренція величезна. Якщо хочеш високу лояльність - потрібно боротися за кожного, а не сидіти і чекати «свою людину».

Але з іншого боку, зараз більше варіантів заробити. Сюди щось написав, туди написав - вже вистачає на сигарети.

- Працював би зараз в газеті?

Тільки в інтернеті або в Times. Друковані матеріали розраховані в більшості своїй на старше покоління, а мої інтереси поки не дуже відповідають їхнім запитам.

- А на телебаченні?

Ніколи не пробував, тому заради досвіду - точно так.

- Як повернути увагу аудиторії до друкованих видань і телепередач?

Тільки якістю. Чи не можете зробити добре - вчіться. Робите добре - вчіться робити краще.

- Блогери і телеграм-канали заміняють повноцінні видання?

Коли почнуть платити податки і під них напишуть відповідні закони, можуть спробувати

- Про що в першу чергу варто розповідати аудиторії?

Про те, що цікаво самому, що сам хотів би поміняти, що викликає позитивні або негативні емоції.

- Як прибрати з голів людей стереотипи про продажність журналістів?

Не підтримувати їх.

- Що робити, якщо не розбираєшся в темі, а редактор вимагає матеріал?

Два варіанти. Стати експертом за півгодини (спойлер - нічого не вийде, сам заплутаєшся і людей заплутаєш). Або взяти коментар / інтерв'ю у реального експерта за принципом "Питаю то, що не розумію сам". Це не означає, що ти повинна почати питати у політолога, скільки депутатів у Верховній Раді. Підготуватися до зустрічі все одно потрібно.

- Що порадиш студентам, які навчаються на журналістів?

Скоріше бігти до редакції і починати працювати «в полі».

Джам Рахімі: «Вся наша робота - це весела історія» 7

- Джам, тебе вважають в Запоріжжі як засновник Jays: coffee brewers. Якщо не помиляюся, то в 2018 році ви зробили ребрендинг, з чим це було пов'язано?

Джам: Ребрендинг був пов'язаний з тим, що ми переглянули продукт, з яким працюємо: то, як він виглядає, і те, який він на смак. Зміни були настільки глибинними, що вони потребували нового візуального вираження. Плюс до всього, на той момент ми вже займалися брендом Jays близько 5 років, а цей термін визначається багатьма підприємцями як термін, коли будь-який бізнес потребує оновлення. Нам хотілося освіжити бренд, осучаснити його, поєднати старе і нове.

- Розкажи, як проводиш співбесіди і знаходиш бариста. Ти сам знаходиш людей, яких хотів би бачити у себе в кав'ярні?

Джам: Так, я сам цим всім займаюся, і не користуюся сторонніми сервісами, за типом work.ua або rabota.ua. В основному це Instagram або особисті рекомендації. В першу чергу я прошу людину написати про себе. Якщо він пише про себе цікаво, запрошуюю поспілкуватися. На співбесіді ми говоримо не про його досвід роботи, без формальності. тривіально. В першу чергу ми спілкуємося про особисте ставлення людини до кави. Тобто, я виводжу його на розмову про те, яку каву він п'є і які уявлення має про каву як про продукт. Виходячи з цього, я можу скласти враження про те, яка його мотивація і наскільки складно нам буде його навчити до початкового рівня бариста.

- Якими якостями, на твою думку, повинен володіти бариста і які неприпустимі?

Джам: краща якість, якщо не перераховувати банальні якості за типом комунікабельності та відповідальності - це здатність до самонавчання. Самонавчання - це ключова річ, коли працюєш з таким складним продуктом як спе셜ті кави. Неприпустимі якості? Напевно, грубість, зарозумілість ... снобізм.

- Розкажи саму веселу історію, яка була за весь час роботи Jays.

Джам: Вся наша робота - це весела історія. А безпосередньо веселі історії, які відбувалися, - їх не можна розповідати (посміхається).

- Добре, а найсумніша?

Джам: Найсумніша ... Напевно, те, як довго ми йшли до того, що маємо сьогодні. Відсутність знань і те, що ми довгий час займалися кави неусвідомлено, - все це значно загальмувало наш розвиток. Звичайно, можна знайти багато

об'єктивних причин того, чому ми не могли продавати повноцінний спе셜ті кави вже в 2012-2013. Але вийшло як вийшло, і я радий, що за 5 років ми змогли виправити багато помилок.

- Якби ти зараз побачився з собою 10 років тому, що б ти самому собі порадив?

Джам: Менше слухати оточуючих і не чекати схвалення.

- Звідки ти черпаєш натхнення?

Джам: Натхнення я шукаю в історіях глобальних брендів і людей, які їх створили, як би банально це не звучало. Також стежу за успішними проектами - як в Україні, так і за її межами, і я маю на увазі проекти не тільки в своїй сфері.

- Як проводиш вільний час?

Джам: В основному на роботі. Взагалі, я не поділяю час на вільний і робочий. Можу відкрити ноутбук і зробити пару справ, перебуваючи у від'їзді. А можу сидіти у себе в кав'ярні, пити каву і слухати музику, роблячи вигляд, що працюю.

- Розкажи про своїх кумирів. Чи є хтось, на кого ти хочеш бути схожим і рівняєшся на них?

Джам: Не можу сказати, що я хочу бути на когось схожим. Рівняюся - в якомусь сенсі так. Є багато цікавих людей, які мене надихають на життєвому шляху. Причому це можуть бути як відомі, публічні особи, так і хтось із мого близького кола спілкування. Мені подобаються люди, які вміють відмовлятися від якихось матеріальних речей на користь своїх ідей, які жертвують чимось і приходять до успіху за рахунок цього.

- Конфліктний ти людина?

Джам: Деякі вважають, що так. Нещодавно мені сказали, що я скандальна людина і все це знають. Хто «все» - незрозуміло.

- Ну, для всіх хорошим не будеш.

Джам: Насправді я дуже ціную, коли люди можуть говорити правду в обличчя. Мені це дуже подобається. Набагато приємніше отримувати конструктивну критику, ніж необгрунтовану лестощі. Я не вважаю себе гуру або всезнайкою, тому на будь-яку свою ідею завжди хочу почути думку з боку.

- З якою людиною ти б ніколи не спілкувався і не вів загальних справ?

Джам: Так з багатьма. Ти хочеш, щоб я навів приклад?

- Так.

Джам: Мені не подобаються люди, які живуть нечесно. Наприклад, який-небудь державний чиновник, який живе далеко не на свою зарплату. Такі люди мене відштовхують, і я уникаю спілкування з ними, навіть якщо це спілкування може принести мені умовний бонус.

Думки першокурсників

Ми живемо у світі, де кожного дня стається величезна кількість подій: з'являються нові винаходи, відбуваються різноманітні заходи, трапляються катастрофи... І саме журналіст покликаний знаходити інформацію про ці події, аналізувати її та доносити до широких верств населення. Люди, які працюють у цій сфері, постійно розвиваються і мають цілу низку можливостей: вони пишуть тексти, знімають відео, фотографують, створюють інфографіку, займаються фрілансом. Ще однією причиною, з якої я обрав журналістику, є потреба у самовираженні і бажання зробити світ кращим. У майбутньому бачу себе у якості кореспондента або ведучого на телебаченні. Я буду чесним, незалежним від стереотипів, виваженим, з критичним мисленням.

Олександр Носок

У майбутньому бачу себе відомим блогером, який добре володіє українською, вміє вдало донести інформацію, постійно спілкується з відомими особистостями.

Дмитро Галка

У майбутньому я планую почати свою діяльність з написання статей для журналів і газет. Сподіваюся, що згодом досягну своєї мети – працювати на телебаченні, стати відомою телеведучою. Розумію, що для здійснення моєї мрії потрібно невпинно працювати, бути впевненою у собі. Але я вірю, що досягну своєї мети.

Інна Рябчук

Обираючи професію, я керувалася своїми особистими якостями. Люблю бути у центрі уваги, тому телебачення та все з ним пов'язане – саме для мене. Через 10 років бачу себе успішною жінкою, яка займається улюбленою справою. Це може бути робота на телебаченні або у власному PR агентстві. Я – щаслива людина, адже обрала те, що люблю – допомагати людям стати більш обізнаними у медіапросторі.

Валерія Анікєєва

Ця професія творча і має різні напрямки. Я хочу навчитися відрізняти правдиву інформацію від неправдивої та доносити її до людей. Мрію започаткувати журналістську студію для дітей.

Юлія Роншина

Намагаючись зробити своє життя веселим, цікавим і перспективним, треба обирати свою професію з дитинства. Вважаю, що професія журналіста завжди залишатиметься у тренді. Я хочу відкрити свій канал на YouTube, брати інтерв'ю у відомих людей...

Тарас Марченко

Мрію через 7 років стати телеведучою... Маю бажання створити власне шоу і бути у ньому ведучою. Звісно, старатимусь добре навчатися в університеті, щоб потрапити на телеканал, який посідає перші місця у рейтингу найпопулярніших українських каналів. Ще хочеться спробувати себе у ролі ведучої на радіо, щоб мій голос чула вся Україна. Все це прагну реалізувати у житті, а не залишити у списку бажань.

Діана Пилипенко

Років, мабуть, 5 після закінчення університету буду або писати, або редагувати інтернет-видання.

Андрій Мільдзіхов

Я бачу себе у якості репортера або копірайтера сайту. Мрію створити власний блог з цікавою інформацією та корисним контентом. Через 30 років уявляю себе людиною у постійному русі, особистістю, яка постійно розширює свої горизонти, змінює локації, наповнює себе новою інформацією і розвиває неординарне мислення.

Єлизавета Овчаренко

Мені подобається спілкуватися з людьми – різними за віком, статтю, національністю, отримувати від них інформацію, аналізувати її та робити висновки. Також люблю отримувати інформацію з медіапростору, особливо приваблюють мене інтерв'ю з успішними людьми. Сподіваюся, що, ставши журналістом, зможу сам брати інтерв'ю у відомих політиків, футболістів, музикантів і демонструвати їх на YouTube чи телебаченні.

Нікіта Калюжін

Я обожнюю спорт, тому в майбутньому бачу себе спортивним журналістом. Мені подобається слідувати за новинами футболу, дуже цікаво дивитися інтерв'ю з відомими гравцями іменитих клубів України та Європи. Після закінчення навчання хочу сам взяти інтерв'ю у кумирів свого дитинства. Також планую працювати на спортивному телеканалі, а за сумісництвом – футбольним коментатором на матчах українських команд.

Олег Герасимов

StudPOL
Навчально-методичні
матеріали:
студентська газета.
Випуск: №14(56)

Укладачі: С. А. Панченко, В. Л. Погребна, О. Ю. Пода, Н. В. Островська
Рецензенти: Г. М. Волинець, К. В. Єськова
Головний редактор: К. Ліхачова
Редколегія: Пода О., Погребна В., Герасін Ю., Наливайко О., Діброва П.

Комп'ютерна верстка та
дизайн: Ліхачова К.
Затверджено на засіданні
кафедри журналістики
Протокол №2
від 27 вересня 2019 року
Телефон редакції:
+38(061) 769-8-463